

DIF's Matchfixingnævn

Kendelse 6/2015

afsagt d. 15. marts 2016

Danmarks Idrætsforbunds matchfixingsekretariat

mod

Carsten Hemmingsen

Matchfixingsekretariatet har med indbringelsesskrivelse af 14. januar 2016 indklaget Carsten Hemmingsen (indklagede) for overtrædelse af forbuddet mod spil på egen konkurrence i § 7 i DIF's lovregulativ om matchfixing (regulativet) og forbuddet mod spil på kampe i egen turnering i § 3 i DBU's cirkulære nr. 86 (cirkulæret).

Sagen er i Matchfixingnævnet behandlet på skriftligt grundlag. Sagen er behandlet af nævnsmedlemmerne Torben Jessen (formand), Nanna Blach og Peter Schønning.

Sagens omstændigheder

Om sagens nærmere omstændigheder har Matchfixingsekretariatet bl.a. anført følgende:

CH har været cheftrener for Middelfart Boldklub (Middelfart) fra januar 2015 indtil november 2015 hvor han frivilligt træder tilbage.

Søndag den 18 oktober 2015 modtager DIF og DBU anmeldelse om mulig spil på egen kamp. Anmelder meddeler, at CM dagen før indløser tre oddset-kuponer med samlet gevinster på over 8.000kr. På en af de tre kuponer var der spillet på et nederlag til Middelfart i kampen mod Aarhus Fremad.

DBU modtager videooptagelser og billeder af CH med kuponerne i hånden.

27 oktober 2015 fremsender DBU skrivelse til CH vedr. en samtale om sagen. I en telefon samtale mellem CH og DBU samme dag, fastholder CH at han ikke kender noget til nogle af anklagerne.

30 oktober 2015 afholder DBUs sikkerhedschef, Henrik Kjær Jensen, samtaler med CH om sagen. CH blev oplyst at DBU undersøgelser drejede sig om følgende kampe:

- *Middelfart v. Brabrand, lørdag d. 3 oktober, kl 14:00*
- *Middelfart v. Aarhus Fremad, lørdag d. 17 oktober, kl 14:00*

Middelfart tabte begge kampe på trods af at være "forholdsvis store favoritter". CH indrømmede under samtalen, at han i disse kampe havde spillet på nederlag til Middelfart.

CH fastholder dog, i samtalen med DBU, at han ikke har manipuleret med resultatet af kampen. Han havde udelukkende spillet på kampen, idet han mente det bragte ham lykke, ligesom han altid havde samme skjorte og jakke på. Han forklarede til DBU at hvis hans hensigt var at tabe med vilje, ville han ikke kun have spillet 500 kr. pr.

kamp.

CH bekræfter at han kender til reglerne der forbyder spil på egen kamp, men at han i ca. 5 tidligere tilfælde havde spillet på egen kamp. Han oplyser samtidig at han i flere tilfælde have spillet på kampe i samme turnering, da han ikke var klar over forbuddet i DBUs regelsæt.

CH giver ved samtalen en samtykkeerklæring til indhentelse af oplysninger hos spilleselskaberne.

Indhentningen af oplysninger hos spilleselskaberne frembringer yderligere 16 tilfælde af spil på kampe i egen turnering. CH bekræfter, fredag d. 20 november 2015, at han har foretaget samtlige 18 væddemål. Han forklare dog, at nogle væddemål er foretaget i fælleskab med sin svoger.

CH har haft en samlet gevinst på de 18 væddemål på 13.454kr.

Indklagedes spil anses af Matchfixingsekretariatet for dokumenteret dels ved rapport fra Danske Spil og ved fotos af indklagedes indløsning d. 17. oktober 2015 af spilkuponer, dels ved indklagedes indrømmelse af at have gennemført de pågældende spil.

Det retlige grundlag

Indklagede er indbragt for at have overtrådt regulativets § 7, stk. 1, og § 3 i DBU's cirkulære. Overtrædelse af cirkulærets § 3 pådømmes af DIF's Matchfixingnævn, jf. cirkulærets § 5. Forbudsbestemmelserne lyder:

Regulativets § 7: Spil (betting) på forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder, hvori den pågældende person deltager, herunder som idrætsudøver, dommer, støttepersonale eller klub, eller på anden måde kan øve indflydelse på udfaldet af konkurrencen, er forbudt.

Cirkulærets § 3: Det er forbudt at spille (bette) på forløbet eller resultatet af fodboldkampe i en turnering, hvor den pågældende person har en fast tilknytning til et eller flere af holdene eller til turneringen som sådan.

Overtrædelse af forbudsbestemmelserne sanktioneres i henhold til regulativets § 12, stk. 1, jf. cirkulærets § 5, for så vidt angår overtrædelse af forbuddet i cirkulærets § 3.

§ 12, stk. 1, har følgende ordlyd:

§ 12. Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan, under de betingelser, som er fastsat i §§ 14-20, sanktioneres med:

- 1) Tidsbestemt eller tidsubestemt udelukkelse
- 2) Bøde eller anden økonomisk sanktion
- 3) Fratagelse af præmiepenge eller tilsvarende gaver af enhver art
- 4) Diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater eller tilsvarende idrætslige, disciplinære sanktioner

Ifølge § 12, stk. 2, kan der for samme forseelse ikendes flere sanktioner, og sanktionerne skal ifølge samme bestemmelse stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, herunder hvor skadelig overtrædelsen er for idrætten.

Matchfixingsekretariatets indstilling

Matchfixingsekretariatet finder det godtgjort, at indklagede har overtrådt regulativets § 7, stk. 1, og § 3 i DBU's cirkulære. Matchfixingsekretariatet finder det ikke godtgjort, at indklagede har foretaget matchfixing af de to kampe d. 8. august 2015 og d. 17. oktober 2015.

Matchfixingsekretariatet indstiller, at indklagede udelukkes i 6 måneder fra alle aktiviteter under DBU og ikendes en bøde på 50.000 kr.

Matchfixingsekretariatet anfører herom bl.a. følgende:

På baggrund af materialet fremlagt som en del af DBU's undersøgelse af sagen (vedlagt som bilag 2), finder Matchfixingsekretariatet det fuldt bevist at det er CH som foretager de nævnte spil i overtrædelse af Matchfixinglovregulativet og DBU's cirkulære. CH har tillige erkendt sagen som beskrevet i DBU's undersøgelsesrapport. Matchfixingsekretariatet finder derfor sagen fuldt belest.

Matchfixingsekretariatet anerkender at sanktionsudmålingen jf. §25 bør tage hensyn til følgende:

- *At CH erkender forholdene, og ønsker en ren "tilståelsessag",*
- *At CH har fremlagt alle informationer, efterspurgt ad DBU's undersøgelse, samt har samarbejdet til fulde om sagens opklaring.*

Sekretariatet anerkender ligeledes, at DBU's undersøgelse ikke viser at CH har spillet mod sit eget hold med det mål at matchfixe. CH har selv forklaret at det udelukkende var et spørgsmål om at disse spil skulle bringe ham held i kampene.

På trods af de formidlende omstændigheder, er det Matchfixingsekretariatets opfattelse at sagen er alvorlig for sportens integritet, og derfor bør sanktioneres sådan. DBU har ligeledes, i deres høringsvar til Matchfixingsekretariatet (vedlagt som bilag 4), tilkendegivet at de finder overtrædelsen væsentlig mere omfangsrig og grovere end tidligere sager. CH har, som led i DBU's undersøgelse af sagen, bekendtgjort at han var bekendt med regelsættet og forbuddet mod spil på egen kamp. CH gør sig samtidig ikke skyldig i et enkeltstående tilfælde, men har gentagende gange overtrådt Matchfixinglovregulativets forbud om spil på egen kamp, på trods af kendskab til reglerne.

Det er samtidig en skærpende omstændighed, at CH ikke kun har gjort sig skyldig i flere tilfælde af spil på egen kamp. CH har ved to tilfælde gjort sig skyldig i spil mod eget hold og tilmed haft økonomisk gevinst i begge tilfælde. CH har dermed bragt sig i en situation hvor han, som træner i klubben, har stor indflydelse på hold opstilling m.m. samtidig med at han økonomisk har haft gevinst ved deres nederlag.

Matchfixingsekretariatet anerkender at DBU's undersøgelse, ikke har kunne påvise at CH indgik i vædemål på egen kamp med økonomisk gevinst som mål.

Som anført af Matchfixingsekretariatet har DBU i §21-høringen af specialforbundet tilkendegivet, at indklagede bør ikendes en skærpet sanktion, og DBU tiltræder Matchfixingsekretariatets indstilling. DBU anfører bl.a., at den forøgede indsats mod matchfixing og andre uregelmæssigheder i de konkrete sager om overtrædelse må følges op med passende sanktioner, der står mål med den trussel mod idrætten, som den pågældende spilleadfærd udgør. De foreliggende overtrædelser er efter DBU's opfattelse mere omfattende og grovere end i tidligere pådømte sager.

Indklagede anførte i § 37-høringen over for Matchfixingsekretariatet, at de påtænkte sanktioner er for vidtgående og vil have uforholdsmæssigt store konsekvenser for hans fortsatte karriere i sporten. Han bemærkede desuden, at de to spil på nederlag til eget hold var kombinationsspil, der forudsatte at andre kampresultater også gik hjem. Han oplyste desuden, at han frivilligt fratrådte trænerhvervet i Middelfart d. 9. november 2015.

Sagens behandling i Matchfixingnævnet

Ifølge regulativets § 50, stk. 1, behandles en sag mundtligt på møde i Matchfixingnævnet, hvis indklagede eller Matchfixingsekretariatet ønsker dette, eller hvis nævnet selv træffer beslutning herom. Denne sag er på møde i nævnet på det foreliggende skriftlige grundlag.

Indklagede har i høringen for Matchfixingnævnet anført, at den indstillede sanktion er for vidtgående. Indklagede henviser bl.a. til, at han ikke har matchfixet de pågældende kampe,

og at sagen allerede har haft vidtgående konsekvenser for ham. Indklagede anfører bl.a. følgende:

Jeg har fået en straf i sig selv da jeg har mistet halvdelen af min indkomst, som følge af at jeg er stoppet som træner.

Jeg har fuld forståelse for at jeg skal have en straf, og den skal jeg også nok tage, dette har været en kæmpe dumhed, som jeg selvfølgelig ikke har det godt med, og kan sagtens se at dette ikke må forekomme. Men at min straf skal være så hård i forhold til andre sager der har været, det står jeg uforstående over for. Jeg har på ingen måde forsøgt at påvirke et resultat som der er gjort i andre sager. Det var det vigtigste for mig i denne sag at det blev fuldt belyst, at det intet med matchfixing at gøre. Jeg har lavet mit livs dumhed, på grund af noget overtro så selvfølgelig er dumt.

En spiller at spillet for 100 kroner og vundet 750 og fået en bøde på 1000, så han gevinst er ganget med 1.33 så at min bøde skal være så høj er jeg ikke enig i. De få spil jeg havde på egen kamp, har også været sammen med andre kampe hver gang. Og aldrig på direkte nederlag.

Til sidst vil jeg håbe at min karantæne kommer til at træde i kraft, fra den dag jeg stoppede med at være træner nemlig den 9 november 2015.

Indstillingen på 6 måneders karantæne er også en enorm lang straf, efter min mening, det er klar jeg skal have en straf, men jeg syntes det ser ud som om man vil statuere et eksempel, når man ser på andre straffe.

Under sagens behandling i nævnet er det konstateret og bekræftet af indklagede, at han tiltrådte en stilling som sportschef i Boldklubben Marienlyst d. 16. december 2015. Indklagede oplyser, at klubben er orienteret om den foreliggende sag og at han ikke beskæftiger sig med klubbens hold.

Matchfixingnævnet udtaler:

Nævnet finder, at det ved det af Matchfixingsekretariatet fremlagte bevismateriale samt ved indklagedes indrømmelse, er godtgjort, at indklagede har overtrådt regulativets § 7, stk. 1, om forbud mod spil på egen konkurrence, og DBU's cirkulære § 3 om forbud mod spil på kampe i egen turnering.

Indklagede har i perioden 7. august – 17. oktober 2015 gennemført 16 spil på andre holds kampe i egen turnering og to spil på nederlag til eget hold, henholdsvis d. 8. august 2015 og d. 17. oktober 2015.

Indklagede har over for DBU oplyst, at han i omkring 5 tilfælde har gennemført spil på egne kampe, men denne oplysning er ikke forfulgt og dokumenteret nærmere af Matchfixingsekretariatet, hvorfor den ikke indgår i nævnets vurdering.

De 16 spil er gennemført på kampe i 2. division. Forbuddet i cirkulærets § 3 omfatter for indklagedes vedkommende spil på enhver kamp i 2. division, uanset i hvilken af flere puljer en given kamp finder sted, idet der er tale om en samlet turnering, jf. cirkulærets § 3 med tilhørende kommentarer.

Indklagede har anført, at to af de 16 spil på kampe i egen turnering er gennemført for indklagedes svoger. Svogeren har bekræftet dette i mail til DBU, og forholdet er ikke anfægtet af Matchfixingsekretariatet. Nævnet har derfor vurderet, om disse to spil ud fra fuldmagtsbetragtninger ikke skal inddrages i sagen, så der således kun skulle foreligge 14 tilfælde af spil på kampe i egen turnering. Efter nævnets opfattelse er det imidlertid afgørende, hvilken person der umiddelbart indgår aftalen med spiludbyder og efterfølgende besidder

kravet på gevinsten, medmindre helt særlige forhold gør sig gældende. Indklagede har således i 16 tilfælde foretaget spil på kampe i egen turnering.

Det er nævnets vurdering, at de foreliggende overtrædelser af regulativet og cirkulæret er af mere omfattende og alvorlig karakter. Nævnet lægger herved vægt på, at indklagede som træner indtager en lederrolle med ansvar og instruktionsbeføjelse, at spillene har været omfattende og systematiske, at han i to tilfælde har spillet på nederlag til eget hold, og at der samlet er spillet for et ikke ubetydeligt beløb. Det har derfor mindre betydning, at de to spil på nederlag til eget hold indgik i en kombination af flere kampe, hvor egen kamp således ikke har været eneafgørende for udfaldet af spillet.

På dette grundlag skal indklagede efter nævnets opfattelse ikendes en skærpet sanktion, og nævnet tiltræder Matchfixingsekretariatets indstilling om udelukkelse i 6 måneder, jf. § 12, stk. 1, nr. 1.

Indklagede har anført, at en eventuel udelukkelse bør løbe fra 9. november 2015, hvor han frivilligt fratrådte sit hverv som træner for Middelfart. Da indklagede relativt hurtigt, d. 16. december 2015, tiltrådte hvervet som sportschef i boldklubben Marienlyst, jf. regulativets § 3, er der efter nævnets opfattelse ikke grundlag for at fremrykke begyndelsestidspunktet til d. 9. november 2015. Udelukkelsen løber således fra afsigelsen af kendelsen.

De begåede overtrædelser skal efter nævnets opfattelse ligeledes medføre en økonomisk sanktion for indklagede i form af en bøde. Bøden fastsættes til 25.000 kr., jf. § 12, stk. 1, nr. 2.

Matchfixingnævnet bestemmer:

Indklagede, Carsten Hemmingsen, udelukkes i 6 måneder, regnet fra d. 15. marts 2016, fra deltagelse i enhver aktivitet under DBU.

Indklagede pålægges at betale en bøde på 25.000 kr. til Danmarks Idrætsforbund.

Kendelsen offentliggøres.

På Matchfixingnævnets vegne

Torben Jessen
Formand

